

DOBRI OTAC ANTIĆ

BROJ
2
1971

GLASILO VICEPOSTULATURE

GOD. I

**USKRSNE
BLAGDANE
ČESTITAMO
FRA ANTINIM
RIJEČIMA**

Čestitam Vam i želim Vam: Sretan Uskrs! Pobjednik smrti i pakla uvijek u Vama pobjeđivao, trijumfirao i oduševljavao Vas da Ga sve savršenije nasljeđujete! »Težite za onim što je gore, a ne za onim što je na zemlji!« (Kol, 3, 2).

Kroz sve ove dane do Bijele subote čitajte i razmišljajte svaki dan: Kraljevski put svetog križa (Nasljeduj Krista, knjiga 2, glava 12).

Gorljivo molimo i postojano se mrtvimo, da nas Spasitelj primi i pogleda: »Skrušene srcem i ponizne duhom« kako je molio Danijel prorok. Nadoknađujmo za bezbožnost i za nevjero. Molimo s Marijom za pobjedu Njezinog Bezgrešnog Srca u svijetu.

Blagoslovitje Vas, čestita i moli se za Vas

Fra Ante

Zagreb, Bijela nedjelja 1964.

Za svetu korizmu sjetio sam se vas bratskim pismom. Želio sam vam i za Uskrs čestitati, ali uza svu dobru volju, nisam dospio. Svaki sam dan molio za vas i sjećao se vas u sv. Misi. Molio sam posebno za one koje su mi čestitale Uskrs. To je moja zahvala.

Drage Sestre! Na današnju Bijelu nedjelju moli sveta Crkvu: »Podaj, molimo, svemoći Bože da uskrsne svečanosti koje proslavismo po tvojoj darežljivosti zadržimo u vladanju i životu.« Sveta Crkva želi i moli da uskrsne tajne prožmu, preobraze, pobožanstvene čitavi naš život. To mora biti i naša molitva i sve naše nastojanje kroz ovo sveto uskrsno doba i kroz cijeli naš život. Sve je drugo sporedno, izvanjsko, prolazno, beznačajno. Da u ovom duhovnom radu koji korak više učinimo, poslužimo se ovim sredstvima:

Svatko od nas neka dnevno radi na samom sebi!

1) *Duhovno.* Čuvajmo se svakog hotimičnog grijeha. Ispunjajmo svoje dnevne duhovne, pobožne, propisane vježbe u duhu vjere i Božje ljubavi.

2) *Socijalno.* Ljubimo svoju redovničku Zajednicu i svakog čla-

na naše Zajednice kako to naređuje zakon Božje ljubavi. Ne budimo teški, dosadni, nezgodni: ni Poglavarima, ni onima s kojima radimo, ni drugim članovima. Imajmo na pameti dužnosti dobra primjera.

3) *Moralno.* Nastojmo svaki dan:

a) upoznati Gospodina Boga iz njegovih dobročinstava i milosti, iz njegove velike ljubavi i milosrđa, koliko nam je grijeha oprostio i kako nas očinski tripi pred svojim licem

b) svaki dan upoznajmo sebe iz svog ispita savjesti, iz vladanja u svojim suprotivštinama, iz svojih misli i fantazija... te budimo ponizni i priznajmo, kako smo nevrjedni i nedostojni svake Božje milosti.

Drage Sestre! Budimo svjedoci Kristovi! Svojom molitvom... da se preko nas sve to bolje upozna, slavi i ljubi naš dragi Spasitelj; koji nas je ljubio i koji je bio predan za naše grijehu i koji je uskrsnuo za naše opravdanje!

Za vas se moli svaki dan, čestita vam i blagoslovitje

odani brat

Fra Ante Antić

**Drage
moje
sestre**

Ostani s nama

Ostani s nama, jer si nam potrebniji danas nego onih dana kada smo slušali tvoje riječi, gledali tvoje blage oči i osjećali kucanje tvoga čistoga srca...

Ostani s nama i budi nam ISTINITI UCITELJ. Nauči nas kako ćemo svoje srce sačuvati čisto od tjelesnosti, zemaljštine i svake prolaznosti. Uči nas kako ćemo dnevno moliti, raditi, trpjeti i posteno živjeti, da dnevno doživljujemo istinu evandeosku nauku: za svojim Bogom svoj križ nositi i Njega ljubiti u bratu bližnjemu...

Ostani s nama i budi nam OCINSKI SAVJETNIK. Očuvaj nas od nas samih, od svijeta i varave sadašnjice. Mudrim savjetom obogati naš duh da vršimo volju Božju u sebi i oko sebe, jer se u tome sastoji sva ljudska pravednost i svetost. Teške nas sumnje muče, i nas i druge. Budi nam, oče blagi, nepristran sudac...

Ostani s nama i budi nam SIGURNI VOĐA. Vodi nas putem Božjim da mi — djeca današnjice — ne zalutamo u danima sive sadašnjice. Slični smo slijepcima koji tapkaju na putu života tražeći pravi put...

Ostani s nama i budi nam BUDNI ZASTITNIK. Nemoj nas pustiti (s oka svoga) same; pazi na svaki naš korak, ne ostavljaj našu dušu nigdje i nikada samu. Potrebna nam je zaštita u danima i u noćima života...

Ostani s nama i budi nam BLAGI TJESITELJ. Tuga sadašnjice i neizvjesnost budućnosti more nas. Dani koje živimo pružaju nam sudare duha i lomove srca. Duh evandeoske istine neka nas tješi, krije pi i razveseljuje da nam poluistine modernih lutanja ne zamraće pogled prema nebu...

Ostani s nama, naš peterostruki kanalu. Filtriraj iz nas ljudsko i usmjeri nas po Božjem planu, da nastavimo davanje božanskoga Isusa svima s kojima se susretimo na putu života, a ujedno velikodušno prihvativmo sve žrtve i križeve koje nam donosi naše zvanje.

Ostani s nama zajedno s našom dragom gospodom Lurdskom ovdje na zemlji, a u nebu zagovarajte nas pred prijestoljem Svevišnjega. Dočekajte nas na rajskim vratima.

Biskup Škvorc govori

»O braćo moja i sestre, kako je ovo lijep dan! Kako sam ja sretan ovdje s vama i među vama... Svetost po primjeru čovjeka kojeg ovdje po tijelu imamo pred sobom, a u duhu nosimo u sebi, baš po njemu je pokazana svima nama... Pokazalo se dobroćinstvo, ljudskost, čovječnost našeg otkupljenja i to u ovom sinu sv. Oca Franje. Kako smo zahvalni za svaku onu toplu riječ koja nam je bila rečena, koja nas je shvaćala, koja je u nas unosila kap po kap svjetla, koja je u nama razgorjevala odluku za odlukom, koja je od nas stva-

rala bratstvo Isusa Krista, zajednicu u ljubavi Majke Božje. Eto zato sam ja nju zahvalan, zahvalan franjevačkom redu, a nadasve sv. o. Franji... Preporučit ćemo i dušu našeg brata, ukoliko treba naše molitve, i duše svih prisutnih, i duše svega našega naroda, napose Trećeg Reda sv. Oca Franje... i dušu svega našeg hrvatskog puka preporučit ćemo blagoslovu, utjecaju, zagovoru ovog našeg slete uspomene brata, komu svjetlost vječna svijetlila do vijeka! Amen.«

Kod večernje mise fra Krsto Kržanić je rekao

Danas je kod nas blagdan. Danas je dan svecan, jer danas mi smo doživjeli povijesni čas za ovo naše Svetište...

Sakupili smo se da proslavimo našeg »Dobrog Oca Antića« danas kada je njegovo tijelo uzidano u zidine ovog Marijanskog Svetišta...

On, koji je bio zaista sama dobrota, heroj poniznosti i pokore, savijen kao srp... zračio je svojom svetosti. Danas je ovdje prisutan i ostaje ovdje da bude:

- naša nada
- naša snaga
- naša utjeha.

Svetost je jedinstvena snaga, velika ljepota i utjeha za svaki katolički narod....

Sakupili smo se na ovu svečanost uz njegovo tijelo koje je preneseno s Mirogoja u naše Svetište Gospe Lurdske. Mi mu se divimo... Mi smo radosni jer je on sada opet u našoj sredini.

Sveta Crkva će reći konačnu riječ o njegovoj svetosti, a mi možemo jamčiti:

On je provodio svetački život!

Da li će naš fra Ante biti uzdignut na oltar i kada?

To mi ne znamo. Mi se puno nadajmo, a još više molimo!

Razmišljanja o Bonaventure Dudi prije mise zadušnice, 4. ožujka 1971., u crkvi Gospe Lurdske

Oče Antiću, sačuvaj mi svoje dragocjeno priateljstvo!

Svima je vama blizak lik oca Ante Antića. I možda mnogi od vas mnogo bolje mogu o njemu govoriti. Ja ču povodom godišnjice njegove smrti, povodom njegova vječnog rođenja, pokušati samo nekoliko razmišljanja staviti pred one koji ga još uvijek osjećaju priateljem. Ja se također ubrajam među njih, jer je on bio vrlo priateljska duša. Otac Antić je bio sin sv. Franje. Bijaše, mogli bismo reći rođen za fratra.

Vele da je časni o. Leopold Mandić češće završio svoje pismo ili svoj razgovor usrdom molbom: »Čuvajte mi svoje dragocjeno priateljstvo.« On je, vele, cijenio i promicao među ljudima priateljstvo, a i sam je osjećao potrebu ljudskog priateljstva. Ja tako zamišljam i Oca Antića. Ja bih i nemu, sa zemlje u nebo, osjećajući ga stalno blizim, danas rekao tu riječ o. Leopolda: »Oče Antiću, sačuvajte mi dragocjeno svoje priateljstvo!«

Bijaše on rođen za fratra

Zato bih danas htio upozoriti samo na neke, možda naoko beznačajne, crte njegova lika koje ga karakteriziraju kao sina sv. o. Franje. U katoličkim novinama uvijek najradije čitam rubriku koja, na različite načine, nosi naziv »Mozaik dobrote«. Dobrota, načinjena od malih komadića! Prema evandelju, kad je ono Isus apostolima rekao: »Da ništa ne propadne!« Tako si zamišljam i oca Antu Antića. On je bio pravi mozaik dobrote. Velika dobrota od mnogo malih!

Mislim da je to velika karakteristika oca Ante Antića. Kad na nj mislim, uvijek se sjećam onoga na što me upozorio dobro upućeni duhovni učitelj. Mala Terezija je umrla. Samostansko zvono pozvalo je, po običaju, sve sestre da im časna majka saopći smrt susestre. Sutljive sestre karmeličanke iz Lisieux-a ipak su uspjеле putem u kapitul (samostanska zbornica) koja kojoj šapnuti: »Što li će časna majka danas imati reći o ovoj neznatnoj sestri? Ništa velika!«

I Otac Antić spada među one Bogu mile ličnosti koje nisu mnogo toga velikoga učinile. Tu je prva crta njegove franjevačke duhovnosti: on je uistinu bio »mali brat«.

Mogu li se maleni posvetiti?

Dani su Oca Antića tako nalik jedan na drugi da će biografi uvijek

biti u nevolji kad budu od njega htjeli napraviti »svečinu«. Mudro je učinio o. Katalinić kad je od njega napravio mozaik dobrote. Možda će vicepostulator od Antićevih štovatelja uspjeti polako prikupiti toliko podataka da ta šaćica bude malo veća. Vjerujem da će Bog, kao što je od praha zemaljskoga stvorio čovjeka, u malim uspomenama pokazati veliku Antićevu dušu. Otac Ante svakako je putokaz mnogima koji se boje da neće nikad postati sveti jer im život nije jako velik. Takvih nas je najviše.

Za veliku svetost nije potrebno mnogo toga, nego samo — velika ljubav, ljubav trajna koja se unosi u svakidašnjost. I u tom je Otac Ante bio izvanredan — učitelj! On je iskreno živio svaki dan: »Kruh naš svagdanji daj nam danas!« Možda je jedna od njegovih glavnih pouka: neka svaki u onom okviru života u koji ga je Bog postavio, bio velik ili malen, blagoslovljene Bože svaki dan i svu moguću ljubav unosi u svaki svoj posao, u svaki svoj odnos prema ljudima. Tu je negdje njegova veličina.

Dosjetljiva poslušnost

Prilazim bliže svojoj temi: Otac Antić — franjevac. Možda bi drugi, vičniji tome, volio govoriti o bitnim točkama franjevačkoga duha kako se zrcale na Ocu Antiću. Svakako, u kršćanstvu postoje škole svetosti. Pjedini sve su nekako putokazi Božji da saberi neke temperamente, neke duše oko sebe, baš nekako kao da su različiti tipovi ljudi našli različite svece — učitelje. Tako postoji augustinska škola, škola franjevačka, škola svetoga Ignacija, saluzijanska itd. Otac Ante bio je vrlo školovan u školi sv. Franje i njegovih ponajboljih sljedbenika. Već sam o tome govorio. Danas radije ču više, rekoh, upozoriti na neke beznačajne crte, ali za mene vrlo žive.

Pripovijedaju, to je možda legenda, o sv. Antunu, da je toliko već čudesa Bog preko njega činio da ondašnji fratri nisu više mogli mirno u samostanu živjeti. Kljasti i bolesni, nevoljnici svake vrste tražili su Antuna da ih ozdravi. U toj nevolji gvardijan je zapovjedio Antunu da više ne smije tvoriti čudeša. Vele da se u to baš popravljao fratarski toranj. Taman brat Antun

Komemoracija prigodom šeste godišnjice smrti Oca Antića održana je u Svetištu Majke Božje Lurdske u četvrtak 4. ožujka 1971.

- Biskup Msgr Josip Salač za vrijeme svete mise održao je propovijed: Opći poziv na svetost po primjeru Oca Antića.
- O. Bonaventura Duda održao je prije svete mise razmatranje: Franjevačka duša Oca Antića.
- Časna s. Imakulata Malinka odsvirala je na orguljama: Cezar Frank — Koral a mol; Rhereberger — Trio fis mol; Oskar Sigmund — iz partite za orgulje »Uskrsnu Isus doista«.
- Solo pjevač Matiša Rajčić otpjevao je: Karel Kukla
- O Bože, smiluj se; Pogledaj, Gospodine, koral; A. Dvořák — Gospodin je pastir moj, psalam.

Uz preuzv. Biskupa koncelebrirali su: O. O. Bonaventura Duda, Srećko Majstorović, Ante Katalinić, Ivan Mirković, Karlo Bašić i Roko Tomić. Stovatelji Oca Antića u velikom su broju prisustvovali komemoraciji, lijepo uresili sarkofag cvijećem i svjećama i dugo se zadržali u blizini dobrog Oca.

prolazi, a s tornja se oklizne zidar. Sto će sada? Veli mu Svetac: »Pričekaj malo, dok zapitam gvardiju na što mi je činiti.« Evo svetačke jednostavnosti i dosjetljivosti!

Danas se mnogo raspravlja o auktoritetu, o zakonu itd. Trajno smo nekako stavljeni u sukob između zakona i življenja, između slova zapovijedi i potrebnih odnosa prema ljudima. A meni se svida naglasiti da su sveći i poštivali zakon i umjeli često vrlo domišljivo ne povrijediti zakona i činiti djela ljubavi. Takav je bio i Otac Antić. To bolje mogu reći njegovi gvardijani. Ali ne bih volio da mislite kao da je on bio lješina od poslušnosti. Prihvatio je volju svojih poglavara i pokušao ići putem posluha, ali i dosjetljive ljubavi koliko je najviše moguće. Znate kako je bilo teško k njemu doći i kako su poglavari pazili da ga ljudi ne satru i kako je on pronalazio da kraj zatvorenih vratova otvara prozorice! Hoće li me tko krivo shvatiti! Nadam se da neće!

Cini mi se, danas, kad se toliko govori o krizi auktoriteta, o nepokornosti, trebali bismo mnogo ovakve svetačke domišljatosti, po kojoj čemo i prihvatići zakon, pa i slovo zakona, i kraj toga učiniti mnogo dosjetljive ljubavi. Meni se to čini nekako osobito na franjevačkoj duši Oca Ante.

Pripovijedao mi je jedan redovnik: došao je u sukob sa svojim poglavarem i bio je skoro siguran da ima pravo on, a ne poglavar. Cuo je da Otac Antić čita u duši, pa je u svojoj muci pošao k njemu. Nikad prije nije video Oca niti Otac njega. I kako je gvardijan bdio da mu se ne smeta, rekli su tome braću: »Čekajte tu! Sad će oni iza ručka u crkvu, pa kad on prođe vi se nekako uklopite...« Otac je prošao pokraj njega i pristupio mu onako usput, kao da se odavna poznaju i ravno mu u brk rekao da ovaj nije ni izložio svog slučaja: »Znate, vi imate pravo a nema provincijal! Ali poslušajte ga! Poslušajte ga!«

Vidite to je ta druga, vrlo važna franjevačka crta koju bismo mi, ljubitelji Oca Antića, često mogli naslijedovati; ne mora biti tako da kad imamo pravo, baš imamo pravo! Jer nije sve u pravu! Negdje čovjek prihvati drugoga i iznad prava! Pogotovo kad ne dolazi u pitanje ni spasenje duša ni dobro Crkve, nego baš samo to da se ima pravo! Meni se ta crta Antićeva izvanredno sviđa.

Želiš li biti velik, počni od najmanjega

Da ne bi tko pomislio da je Otac Ante bio sitničava duša! Lako se desi da se tako prikaže duhovna nauka. Baš težnja biti velik, odluči-

la je franjevačkim pokretom. Franjo je sanjao da se proslavi kao vitez, da osnuje vitešku družinu, sanjao o oružani. Bog mu je želje ispunio na izvanredan način, iako drugačije, sasvim drugačije nego je on to sanjao.

Među molitvama koje su najuspješnije za ovaj lik svetosti spada ona: »Da duše naše k nebeskim željama uzdigneš!« I ja bih volio kad bi poštovatelji Oca Antića često ovu molitvu molili: »Da duše naše k nebeskim željama uzdigneš!« Kad se prikupe svi njegovi savjeti, vidjet će se koliko je on sve koji su se na njega obraćali umio oduševiti ili barem htio u njima raspisati velike želje. Htio je znati do koje mjere oni mogu željeti veliko, a i do koje se mjere mogu zanijeti za veliko. Samo, to nikad nije bila Don Kihotovska težnja — samo zato da se bude velik! Ili, da majka pozamašnije obitelji bude strašno velika pokornica, ili neki otac koji zanemaruje uzdržavati obitelj, da bude jako veliki misionar! Nego da svaki bude velik u onom okviru života koji mu je Bog dodijelio, u podnošenju života, u unošenju ljubavi u sve svoje odnose. U tom smislu Otac Antić je svakoga svoga pokornika »baždario« na veliko.

Otkrivati dobro u ljudima

Sveti Franjo se vrlo čuvalo da ne bi ukalupio nijednog svoga brata. Da se ne izgubi baš njegova ljepota! Zato je, eno, Franjo bio neprestano sretan, otkrivajući u svakom njegov Božji dar! Kad o tom čitamo »Miomirisme cvjetice«, ili je sv. Franjo bio slijep ili je imao neko jako dobro oko, kako ono veli Isus u Evandelju: »Ako ti je oko dobro, sve će ti biti dobro!« Takav je bio Otac Ante. Dobar učenik još boljeg Oca Franje. Imao je dobro oko za svakoga! U svakom je nastojao naći malo dobra i oko toga se brižno trudio, pogotovo u onim dušama koje su bile preopterećene razočaranjem, koje su o sebi stvorile sliku kao da u njima nema dobra. On je našao malo, bar malo, malo dobra, da se ta zemlja, zemljica malo po malo obradi, pa da nikne, raste. On je imao toliko pouzdanja i u malo dobra što je u čovjeku otkrio. Vidite, po tom se on razlikuje od drugih velikih isповjednika: nije toliko »očitač bukvicu«, koliko je nastojao u svakom čovjeku otkriti to dobro. I zato, vidite, ja mislim da je on bio izvanredan učenik sv. o. Franje.

Radovati se svačijem uspjehu

Pitanjem zavisti bavio se brat Egidije, jedan od prve Franjine braće. »Želiš li izbjegći zavisti« — govorio je — »smatraj dobro drugih kao da je tvoje vlastito.«

A sv. Franjo, vele, ovako se Bogu molio: »O Bože! Kakvu li si mi braću dao! Da mi je molitveni žar brata Maseja! Da mi je žilavost brata Egidija! Da mi je jednostavnost brata Junipera!« I tako dalje: litanijske dobra, što ih je dobro oko brata Franje zamjećivalo u svojoj braći.

Pitao sam jednog mladog poznatatelja Oca Antića: »Što bi ti danas njemu u pohvalu rekao?« »Rekao bih« — odgovori — »da nisam nisao čovjeka koji se toliko umio radovati tuđem uspjehu kao svrem, kako je to iskreno, bratski, djetinje umio Otac Antić.«

Nemojte misliti da nas ima mnogo takvih!

List listu nije u gori sličan

Posebna crta Oca Ante, prava franjevačka, jest: poštivanje pojedinačnog Božjeg poziva, pojedinačne ličnosti. Da, u filozofiji franjevačka škola zastupa, čini mi se, tzv. princip individualnosti. Ja ovaj čas ne znam točno što to, učeno, znači. Ali, mislim da je to ovo što želim reci i što sam istaknuo onog dana kada sam na radio Vatikanu komentirao smrt Oca Ante.

Postoji u himnu »Zdravo zvijezdo mora« divan stih: »Virgo singularis — Djevo jedinstvena!« Svaki je čovjek na svoj način jedinstven. Neponovljivo djelo Božje ljubavi i milosti.

Kao što u šumi nema lista slična jednog drugom, ni u moru pjesaka nalik jedan na drugi, tako nema ni čovjeka koji bi bio nalik drugom. Svaki ima svoj poziv. I Antić je bio velemajstor da otkrije na što baš ovu dušu Bog zove, i strašno se bojao da u tom ne bi šta pokvario, što doda Božjem djelu ili oduzeo. Trudio se otkriti u svakom, ali baš onu mjeru svetosti, onu mjeru poziva koju je baš tome Bog dodijelio.

Ova jedinstvenost postupka sa svakim pojedincem osobita je odlička Oca Ante Antića. I u svagdašnjem životu nikako ne valja da ljudi pravimo sebi na sliku i priliku jer ih je Bog sebi na sliku i priliku načinio, ne nama. To moraju znati roditelji, poglavari i odgojitelji — svi! Svako dijete je ličnost, ima svoj poziv, svoj put. Bog s njim ima svoje namjere. I jedan drugoga moramo ljubiti ne samo u svojoj sličnosti nego i u različitosti. To je ono što se u Crkvi danas zove pluralizam. Bog je htio da nas tako jače poveže pa nikome nije dao sve darove. Ni jedan prst na

Moj susret s patrom Antićem

Iz viđenja ga znadoh,
On poznavao me nije.
I čudno od kud je znao
Što mi se u duši krije.
Tek što otvorih vrata
Ništa me nije pita
A govorit je stao
Upravo ko da čita.
»Vjerujte u Kristovu ljubav
Jer samo to Vam treba,
Vjerujte u Kristovu ljubav,
Taj dar dobrega neba.
Vjerujte da sunce blista
I onda kad vlada tama.
Nad Vama Netko bdiće,
Vi nikad niste sama.
Vjerujte u svojem mraku
Koji Vas upravo guši;

Krist Vam je tako blizu,
Da, Vi ga nosite u duši.
Siroto, ubogo dijete,
Vijek Ćete živjeti u tami,
Nositi Krista svuda
Plaćući da ste sami.
Kad svud se magla spusti,
Vjerujte da sunce sije.
Vjerujte da jedno oko
Uvijek nad Vama bdiće.
Vjerujte u Kristovu ljubav
Jer samo to Vam treba.
Vjerujte u Kristovu ljubav,
Taj dar dobrega neba!«
Na sve ne rekoh ništa.
Šta se tu i reći može?
Šaptala sam nečujno tiho;
Vjerujem, vjerujem Bože!

S.T.

ruci nije jednak drugom, ali se istom zajedno sklopljeni Bogu mole i zajedno udruženi hrane!

Pazite da ne pogazite cvijeće?

Otac Ante je u svom radu s ljudima osobito poštovao važnu Isusovu riječ: »Ne ugasi stijenka što tek tinja, ne slomi trske natučene!« To se nama jako svida kad to čujemo, ali mi često tako ne radimo. Mi nismo majstori u tom da otkrijemo ono malo dobra u ljudima pa da ga potpomognemo da raste. Nego, ako nije baš onako kako mi želimo, onda slomimo i pogazimo dobro.

Nedavno sam u jednoj redovničkoj zajednici držao nagovor, pa sam pitao: »Ima li među nama ljubavi?« Tada mi je pala na pamet slika: »Pazite da tražeći cvijeće po vašem vrtu ne biste pogazili cvijeće!« Neki hoće ruže, pa po ljubica ma gaze. Imajmo oči za sve vrednote, da ne bismo tražeći jedne gazili druge. Treba imati vrlo osjetljivu dušu da bismo naslijedovali onu Isusovu riječ. Mislim da je to Otac Ante jako dobro znao: »Stijenjak što tek tinja nemoj ugastiti! Trstiku stučenu nemoj slomiti!«

Znaš li što novo o ljubavi Božjoj?

Najnestašniji brat sv. Franje bio je brat Juniper. Pravi nestaska! Otac Ante nije bio nestasań, ali je dopustio braći da s njime budu nestasni. On nije bio šaljivđija, ali se s njime moglo šaliti. Ja bih volio da ga neki nastjeđuju i u tom da se s njima čovjek može malo i našaliti! Ali Otac Antić je nešto drugo Junipersko imao.

Brat Juniper je bio strašni nestaska, ali ni za što se drugo nije interesirao nego za Božje stvari. Kažu da ga je majka Klara često zvala da razgovaraju o Bogu, jer čim je od drugih čuo dobru povijed ili što pobudno sve je to umio majci Klari čudesno priopovjedati. I na dan smrti majka Klara mu je rekla: »Brate Juniperu, znaš li što novo o ljubavi Božjoj?«

Takav je bio Otac Antić! Strašno zainteresiran za Božje stvari!

Učili su nas da iz prirode Boga razumijemo, da u Svetom Pismu Boga tražimo, da u molitvi s Bogom razgovaramo. To je sve Otac Antić živio. Ali nigdje nije Boga toliko upoznao, ničemu se nije toliko divio, koliko djelovanju Božjem u dušama. On ih je divno poznavao, pa se klanjao Bogu koji na tajanstven način djeluje u dušama. I kad bi netko pitao koja bi bila glavna njegova crta, onda bih rekao: trajno bavljenje Bogom. Bog je njemu bio uvijek zanimljiv. Ni kada dosadan. Uvijek nov.

Komemoracija 4. ožujka 1971.

Biskup Salač govori

Ove večeri okupilo nas je oko Božjeg oltara sjećanje na jednoga između naše braće koji je tako duboko shvatio onu lijepu nauku božanskog Učitelja: »Budite savršeni kao što je Otac vaš nebeski savršen.« Njegova draga pojava, njegov lik lebdi pred našim očima. Sjećajući se njega i njegova djelovanja među nama on bi svima nama trebao biti primjer, poticaj jer riječ Gospodnja: »Budite savršeni...« vrijedi i za svakoga od nas...

Sjećajući se onih između nas koji su svojim životom ostvarili ovu želju i zapovijed Kristovu, treba da i mi postanemo svjesni toga da smo i mi pozvani na savršeniji kršćanski život.

»Htio bih da me volja Božja svega okupira, ispuni i da joj se savršeno predam« govorio je Otac Antić malo prije smrti.

Tko želi biti dobar kršćanin i provoditi kršćanski život, može to odmah postići: treba se potpuno Bogu predati. U slobodi i ljubavi sjediniti svoju volju s Božjom voljom.

Ljubav je dala svjetlo Ocu Antiću da je prigrlio sve one koji su se k njemu obraćali...

U FRA ANTINOJ ŠKOLI • U FRA ANTINOJ ŠKOLI • U FRA ANTINOJ

Dok ste na svijetu imat čete i napasti, i križa, i poteškoća, i muku čete mučiti kako nam je i Spasitelj prekao. S Njime, u Njemu i po Njemu pobijedit čete svijet, tijelo i đavlja. Dakle, vjernost Isusu, ljubav Isusu, pouzdanje u Isusa, život s Isusom. Sve pouzdanje imajte u Mariju i s Njome čete sve nadvladati i doći k Isusu...

***

Zelim da Vam program bude: Život je moj Krist! Njega dublje poznavati, ljubiti, služiti, nalsljedovati!

***

Tko nam može garantirati pravi, čvrsti, neporučeni mir? Samo Onaj u čijoj je ruci sve. Podimo gospodaru neba i zemlje i pustimo se u Njegove ruke i nek nas Njegova ruka vodi, upravlja i drži...

***

Ne kloni duhom i ne budi lijen u svom duhovnom napretku. Svaki dan razmatraj posebno o Božjoj ljubavi i sebe potiči na veće savršenstvo...

Dolina suza, mjesto progonstva i borbe za ovaj svijet. Tijelo, što se raspada opterećuje dušu, kaže sv. Pismo...

***

Da savršeno slijedimo i ljubimo Bož. Učitelja, treba da i mi to okusimo, tj. preko žrtve i borbe do slave ljubavi. Dobro je da Te Gospodin uvađa sve dublje u poznavanje sebe i svojih bijeda. Sve je to tren Njegova milosrđa, ljubavi i darežljivosti... Ne okreći se natrag! Tvoj je posao i dužnost: raditi, truditi se, mučiti se svaki dan vršeći svoju dužnost. Nek Te Njegovo Bož. Srce u ovom prosvijetli i pouči...

***

Promisli, da li si onakav kakova Te Gospodin hoće, zove, traži? Živiš li sav za Nj? Jesi li sav u Njemu, u Njegovoj sv. ljubavi? Trudiš li se da Mu postaneš sličan? Izgaraš li sv. vatrom ljubavi za Njegovu slavu, spas duša, vršenje sv. Pravila? Tripiš li dragovoljno s Njime i za Nj? Ljubiš li svu braću bez razlike ljubavi Kristovom?...

da je strpljivo i s tolikim razumijevanjem prihváćao one koji su k njemu dolazili ...

Ova naša svečanost neka svima nama bude poticaj, nadahnuće, poziv da slijedimo primjer dobrog Oca Antića koji je tako divno naslijedovao Krista. Zato se večeras pred našim očima

Otc Antić javlja kao idealan kršćanin, pravi brat i sin sv. o. Franje ....

Molimo Gospodina da svi zajedno, po primjeru dobrog Oca Antića, uvijek radosno i spremno izvršimo volju Božju!

ŠKOLI • U FRA ANTINOJ ŠKOLI • U FRA ANTINOJ ŠKOLI • U FRA

Htio bih Te sasvim intimno zapitati, osjećaš li živo u svojoj idealnoj duši koliko Ti je dobar Bog, kad Te je odlikovao darom uzvišenog svećeničkog poziva i jesli Mu od srca zahvalan? Molim nebesku Majku da Ona o tom svetom blagdanu osvježi u Tvojoj duši svijest o Tvome dostojanstvu i o dužnosti da Mu odgovoriš svojim solidnim duhovnim životom ... A što je najvažnije, budi svjetlo svojim dobrim primjerom ...

***

Ništa se ne događa bez volje i pripuštanja Božjega. Svaki si dan dužan nositi križ svoj za svojim Bož. Učiteljem. Ne treba se bojati ničega osim grijeha ...

***

Učinio Te je svojim svećenikom, da pred Njim budeš posrednik, da budeš »alter On«. Gledaj uvijek u visoko svoje dostojanstvo i sv. znamen (karakter) kojim si obilježen ... Molim Te, nemoj prolaziti preko milosti, jer »timeo Jesum prete-reuntem« ...

Ako svi moraju naslijedovati Presv. Srce, mi svećenici u prvom redu dužni smo upoznati, ljubiti, naslijedovati i sjediniti se s Bož. Srcem. Isus poziva najviše nas da uđemo u ovo najveće svetište i da tu uvijek ostanemo.

***

Čuvajte čistoću savjesti, ali bez skrupuloznosti. Bolje je i savršenije izbjegavati svaki »species peccati«. Uvrede protiv bratske ljubavi i u malim stvarima moramo izbjegavati, jer u kreposti bratske ljubavi sastoji se ljubav Božja i naše najveće blago i dobro ... Svime se okoristite za svoj duhovni život ...

***

U nazočnosti trpećeg Spasitelja počnite svaki posao, svaku dužnost, rad. U svemu postupajte po dužnosti, iz ljubavi kako bi Isus na Vašem mjestu radio, vršio volju Oca Nebeskoga ... Poslije obavljenog posla zahvaliti Bogu i ispitati savjest da li je sve bilo po dobroj nakani, primjeru Spasitelja, po dužnosti ...

Bog se ne da natkriliti u velikodušnosti, u ljubavi, u davanju. Mi Njemu poklonimo 10, On nam vraća 100. Imajte veliku vjeru i ona sve pobjeđuje. Vaš život neka ide po zapovijedima Božjim. Vjerujte mi i vidjet ćete Božje kraljevstvo u Vama, u Vašoj djeci, u Vašoj kući. Bog će blagosloviti svaki Vaš korak. Među Vama, u Vašoj kući ne smije biti grijeha, povrede zakona, zapovijedi Božjih i sv. Matere Crkve... Sve je u vlasti, u rukama Božjim. Iz ruke Božje nitko ne može isčupati čovjeka. Bolje je i malo s Bogom, s Njegovim sv. blagoslovom, nego mnogo, a bez blagoslova Božjega...

***

Ustrajte na svom križu. U njemu će se Gospodin proslaviti...

Budite disciplinirana sestra u svemu što se odnosi na Vas lično, osobno. Budite disciplinirana u svemu što imate po dužnosti preko sebe po naređenju Poglavar...

***

Cesto puta recite preko dana u radu, u poslu: Bože moj, ja Te ljubim! Umnoži mi vjeru, ufanje i ljubav! Češće molite za ove bogoslovne kreplosti. Njih se držite i budite majka, supruga, domaćica po sv. volji Božjoj... Čuvajte svetost braka i svoje cijenjene obitelji...

***

Posvetite se neb. Majci i sutra neka bude početak Vašega novog duhovnog života pod vodstvom Marije, u Mariji, s Marijom, po Mariji, za Mariju, da dođe kraljevstvo Srca Isusova...

***

Da častim i poštujem Gospodina u sebi i sa mnom nikada neću slabo govoriti: 1. o svojim časnim poglavarima, 2. o mojim sestrama, 3. o bližnjemu.

***

Uvijek slušajte i poštujte svoje roditelje, jer to zapovjeda dragi Bog. Nemojte ljutiti svoje roditelje niti se međusobno svađati. Molite se Bogu...

***

Preporučam Vam, da se ne zaustavljate kod samoga sebe, kod svoje osjetljivosti, lakovislenosti i ljudskog obzira...

Posebno se brinuo za sirotinju i neprestano preporučivao da im pomažemo. Preporučivao nam je i samostane časne sestare i tako nas zanio da sam nekoliko puta išla u prošnju s jednom časnom sestrom i sakupljala ulje za samostan.

Jednoj siromašnoj ženi, koja je imala jedanaestero djece, slijepa i muža i sina, sakupljao bi kruh od klerika i davao, bodrio je na pouzdanje u providnost Božju i pomagao joj odgojiti svu djecu. Brinuo se za njihovo uzdržavanje i smještaj. Što nije mogao sam to bi postigao preko naše učiteljice pok. Anke Bebić. Ona se obraćala na Crveni križ i na bogatije obitelji, a sve je radila po savjetu i pod vodstvom svog duhovnog vođe. Fra Ante i učiteljica spasili su od velike bijede mnoge siromašne obitelji.

Kata Beroš iz Bratuša

Imala sam jedanaestero djece: šest sinova i pet kćeri. Tri godine nakon vjenčanja muž mi je oslijepio. Najstariji sin uz pomoć naočala nekako je bio vidio sve do rata, a onda je i on sasvim oslijepio. Bila sam u velikom siromaštvu.

Od 1925. pa do 1935. bila je u našem selu učiteljica pok. Anka Bebić. Fra Ante je bio njezin duhovni vođa pa je ona sve radila u dogovoru i pod njegovim vodstvom. Učiteljica je stanovala u drugoj polovini kuće gdje sam i ja stanovala pa je vidjela svu bijedu moje obitelji. Neumorno se obraćala na sve strane i tražila pomoć za moju sirotinju, a i za sve druge koji su bili u bijedi.

Fra Ante i učiteljica od početka su hranili i odgajali maju djecu. Kad su djeca pođrásala fra Ante ih je zaposlio u samostanu i tako prehranio i njih i mene.

Kleme Beroš ž. Ivana
(Krvavica kod Makarske)

Štovatelji Oca Antića pišu:

Primila sam prvi broj Glasila Vicepostulature. Ne znam tko ga je poslao. Hvala mu! Želim ga i nadalje primati. Kad sam ga primila, rekla sam: »Dobro mi došao, moj Sveti Ante! Doslo je vrijeme da se opet vidimo. Ti evo došao k meni nevrijednoj da me opet vodiš, tješiš, pomogneš i opominješ.«

Kako ga dobro poznajem! Bio je pun milosti Božje i znanja. Za sve dane dok je bio u Makarskoj bio je moj ispovjednik i duhovni vođa. Znao je sve poteškoće što bi tko imao na duši i na tijelu ili u obitelji. Kad bih se počela tužiti na svoje mane u ispovjednici, on bi me pretekao: »Znam ja, što biste Vi htjeli reći... Sve će biti dobro, dragi Bog će pomoći...«.

Stric moje majke često bi nam govorio: »Djeco moja, da vam je znati kako u samostanu ima jedan sveti svećenik — svetac Božji! Svi su oni dobri, ali fra Ante Antić je svetac! Tko želi hoditi putem Božjim neka se drži fra Ante Antića!«

Kad smo našem župniku Antu Soljaniću govorili da smo se ispovjedili kod fra Ante, on bi nas upitao:

— A znadete li vi što je on?

— Znademo, on je svetac, mi bismo odgovorili.

— Jest! I to velik svetac. Djeco moja, tko može kao fra Ante. On ne živi na zemlji, on je uvijek u nebu.

Ja se uzdam u Boga da me neće zaboraviti dobri i sveti fra Ante. On se je zauzimao za me dok je bio na zemlji pa će i sada kad je u nebu.

Marija Sošić,
Donja Breba

Pošaljite mi i »Kratki životopis oca fra Ante« jer ne bih htjela da mi išta izmakne što se tiče mog dobrog oca Ante. Ja njega uvijek tako nazivam: »Moj dobri otac Ante« i redovno se njemu molim, jer sam uvjerenja da je on svetac.

Kod zadnjeg razgovora s njim rekao mi je: »... i u nebu će ti biti Otac!« Sjećam se njegovih savjeta, onih lijepih opomena i preporuka. Milosti koje mi je dragi Bog udjelio preko mog dobrog Oca Ante duboko su nutarnje, tiču se samo moje duše...

S. G.

...uvjerenja sam da će se vrlo brzo skupiti i dokazati sve što Crkva traži za potvrdju one svetosti koju Ona kao Majka može i želi i smije javno pokazati i proglašiti pred svom svojom djecom, vjernom i nevjernom... Ta, sve je to još tako svježe i tako živo u nama pohranjeno da neće biti teško svjedočiti. A to nam je sveta dužnost da svojim životom posvjedočimo, kako je njegova prisutnost među nama i njegov rad za naše duše bio od Boga i za Boga...

Da sveta Crkva nikada ništa i ne rekne, ja bih vjerovala i dalje da je p. Antić sveto živio i sveto umro i da je svet kod Boga.

Radujem se kad dođem u Zagreb da će doći k njegovu grobu u Bazilici naše zajedničke Majke.

A. K.

...ali sam se i pokajala što još ništa nisam poslala o našem dobrom fra Anti, blago duši njegovoj!

Ja sam vrlo oslabila i nemam snage ni za što, ali će ipak nešto pribратi iako će to biti slab doprinos i slaba zahtjava našem Dobrome za sve što sam po njemu primila.

Molim Gospodina svake svetosti da bude jaka pomoć Vašem nastojanju.

M.S.

Preporuči me o. Magistru! Ja vjerujem i uzdam se u njegov moćni zagovor kod Boga. Ne tražim drugo nego da sada s neba dovrši ono u meni što je za života nastojao, a nije uspio da dovrši.

N.

Fra Antina poruka

Quod aeternum non est, nihil est!

Budi dijete vječnosti. Sve što nije vječno, nije ništa. Neka pomalo od tebe otpadne sve što nije vječno — sve! Da ne ostane ništa na tebi što je zemaljsko, što je tvoje i što prolazi. Živi za vječnost i tvoj pogled neka je upravljen samo prema gore.

Budi andeo svima... Živi tako nevino i sveto da ne živiš više ti, nego Isus u tebi.

Bog ti je dao zdrav razum... Ti moraš ići putem prave, istinske ljubavi, putem poslušnosti k jednom cilju — k Bogu. Tvoj put je svetost i to specijalna svetost — posebna i odabranja. Duh Sveti te stalno prati i vodi...

Dijete dragoo, ponizi se pred Bogom i znaj da je sve to ljubav i dar. Duboko se ponizi pred Bogom da ti On može dati sve što želi.

Kao što u Svetom pismu Staroga i Novoga zavjetata sve gravitira prema Kristu, tako i u tebi neka sve gravitira prema Kristu. Srce i duša neka ti je Kristocentrična a ne egocentrična.

Sve što nije vječno, nije ništa!

Ljubi Mariju jako i predano. Idi svojim putem, a taj put je ljubav!

Ti ne smiješ izreći niti jednu suvišnu riječ, jer Krist dolazi na tvoj jezik, zato sve u tebi mora biti sveto. — Zahvali Bogu!

MILOSTI

Otac Antić je pomogao!

Lanske godine (1969.) teško sam oboljela na želucu. Tri dana nakon operacije premještena sam iz Splita u makarsku bolnicu. Stanje je bilo beznadno, svaki dan sve to gore. Lijekovi nisu pomagali. Postala sam nepokretna, nisam se mogla ni maknuti s kreveta, a i u krevetu nisam mogla micati udovima. Sinovi, koji su daleko po svijetu, brzovatno su pitali liječnike šta je sa mnom. Oni su odgovorili: »Slabo! neće živjeti više od dvadeset dana!« Primila sam i svete sakramente.

Kad sam osjetila da sam posve nepokretna, a dok sam bila posve sama u sobi, zavapila sam iz svega srca glasno i plačući: »Ante Antiću ili me digni ili me ozdravi!« Tako vapeći i plačući dohvatala sam svoj štap i uz pomoć štapa polako se digla uz krevet. Počela sam micati teško natečene noge. Hodala sam o štapu pet metara glasno plačući i govoreći: »Hvala ti, Majko Božja! Hvala ti, fra Ante!«

Moj plać čula je bolničarka koja je bila na dvorištu. Dotrčala je k meni u sobu i zapitala: »Šta je s tobom? Jesi li pala?« Ja joj od veselja i kroz suze kažem da nisam pala, nego da sam molila i vapila: »Fra Ante Antiću, ili me digni, ili mi pomozi!« Kad je bolničarka to čula i vidjela da hodam, veselo skupa sa mnom zapjeva: »Do nebesa nek se ori...« S nama je pjevala još jedna žena koja je čula moj plać i došla da vidi šta je sa mnom. Pjevanje su čuli i liječnici pa su i oni došli. Cudeći se da hodam i doznavši šta je na stvari, i oni su prihvatali pjevanje otvarajući prozor: neka i fratri u smostanu čuju našu pjesmu.

Sve mi je prošlo. Posve sam ozdravila. Sada idem sama pješke kao najzdravija. Idem i u Vepric Gospi da joj zahvaljujem i uvijek govorim: »Hvala Majci Božjoj, hvala Ante Antiću koji je meni i mojoj djeci puno dobra učinio!«

To se ne može iskazati!

K. Beroš — Krvavica kod Makarske

Prošle godine pred Malu Gospu moj šogor M. Č. teško je obolio. Dobio je jake bolove u trbuhi a osobito na lijevoj strani. 7. rujna vozili su ga liječniku u D. St. Dr V., koji ga je pregledao i uputio u bolnicu pod sumnjom na tumor prostate i upalu bubrega. Ujedno mu je rekao da mu je stanje ozbiljno. Na samu Malu Gospu 8. IX 1970. primljen je kao hitni slučaj na pregled na Klinici Rebro, gdje je postavljena dg: Pyelonephritis 1. sin. Adenoma prostate? — Upala bubrežne čašice lijevo, tumor prostate? Određeni su mu i lijekovi, ali, usprkos terapiji, cijelu noć, nije od bolova mogao spavati. Prestao je urinirati. Drugi dan smo ga ponovno morali otpremiti u bolnicu. Dali su mu klizmu, ponovno ga pregledali i naručili za tri dana ponovno, ukoliko se stanje lijekovima ne smiri. Na putu kući u D. S. njegovo se stanje opet pogoršalo i ponovno je upućen u bolnicu. Dežurna je bila bolnica u Vinogradskoj. Potvrđena je opet ista dijagnoza, propisani isti lijekovi.

Dok sam ga gledala kako se muči palo mi je na pamet da se uteknem O. Antiću. Bojala sam se, ako umre, ostati će njegovo 6-ero djece sirote. Ovako izmučena kleknula sam uz svoj krevet i vruće sam se pomolila Ocu Antiću po prilici ovim riječima: »Dragi Oče, ako si uistinu moćan pred licem Božnjim, i ako je sve ono istina što si mi govorio, molim te pokaži, daj pomozi ovom bolesniku, isprosi mu zdravlje. Dok si živio imao si razumijevanja za svaku bijedu i pomagao si, smiluj se sada i pomozi. Ja ne mogu tu ništa učiniti, čak sam nemoćna da podđem s njim u bolnicu, jer i sama nisam zdrava.«

Iza toga sam otišla u krevet i mirno zaspala. Moj šogor je kroz to vrijeme bio na pregledima

OCA ANTE ANTIĆA

u bolnici. Ujutro, kad sam se probudila, potražila sam ga očekivajući da mu je i dalje slabo, ali na moje najveće čuđenje njemu je bilo dobro: bolove nije više imao a isto tako ni bilo kakve druge smetnje. Ostao je kod nas još dva dana. Stanje je i dalje bilo dobro. Tako je ostalo sve do danas.

S. M. Č. Č.
Sl. Malog Isusa

U ime Božje!

Ovim izjavljujem da smatram da sam po zagovoru O. Antića i O. Leopolda Mandića ozdravila nakon što sam ih zazivala u pomoć.

27. siječnja 1968. pokopala sam svoga supruga, a već sutradan legla sam u krevet i primila svete sakramente. Odvezli su me u Stanicu hitne pomoći, gdje sam odležala kao teški bolesnik 4 tjedna. Rekli su mi da se radi o kamencu desne strane mokračne cijevi — Ureterolithiasis 1. dx. Nakon liječenja na Stanici hitne pomoći premještena sam u bolnicu dr. Kajfeša radi obrade i eventualnog op. zahvata.

Nakon završenih pretraga zaključili su da se radi o bubrežnom kamencu desne strane.

Molila sam se vruće O. Antiću i O. Leopoldu Mandiću da izmole od Presv. Srca Isusova milost da me iz bolnice puste kući. Smirila sam se predana u volju Božju i u moć mojih zagovornika. Sutradan 1. ožujka 1968. bila sam otpuštena kući — bio je prvi petak. Nisam imala više grčeve, koji su me inače za cijelo vrijeme liječenja neprestano mučili. I sve do sada se dobro osjećam. Isla sam a i sada češće idem na grob O. Antića. Smatram ga Božjim ugodnikom dostoјnim časti oltara. Svaki put na njegovu grobu nalazim vjernika koji se pobožno mole i uzdaju u njegov zagovor kod Boga.

M. A.

5. veljače 1969. teško sam se razboljela. Visoka temperatura. Mislili su da je samo gripa. Liječnik je ustanovio: lobalna upala pluća — desna strana. Težak slučaj. Uza sve terapije bolest nije popuštala. Prvi mjesec dana ležala sam kod kuće. Kad mi je bilo najteže došla je u Zagreb Časna Majka, pa je i mene posjetila (vizitacija).

— Da li se molite za zdravlje, upita Časna Majka.

— Časna Majko, ja se nikada nisam molila za svoje zdravlje, pa se ni sada ne molim.

— Ali sada ćete se iz poslušnosti moliti o. Antiću za svoje zdravlje, reče Časna Majka. Molila sam se o. Antiću i bolest je krenula na bolje. Mogla sam opet preuzeti svoju dužnost.

S. Silvestra

Moja sestra Marija bila je šlagirana 1969. Bio je to jako težak udar: lijeva strana posve oduzeta, nepokretna ruka i noga. Nije mogla s kreveta, bila je nepomična, inkontinentna, nije mogla ni govoriti. U bolnici je bila pod kisikom 4 ili 5 dana. Odležala je na internom odjelu puna 2 mjeseca. Na svu terapiju, koja je odgovarala njezinoj bolesti, stanje se nije ništa popravilo. Vratili su je kući u istom stanju. Liječnici su rekli da su završili svoje liječenje. Predviđalo se: ili će ostati tako nepokretna ili će naskoro umrijeti. Nisu računali da će dugo živjeti.

Dok je ona bolovala vidjela sam da se zdravlje ne popravlja. Počela sam moliti devetnicu o. Antiću (po zagovoru Majke Božje). Tako me je o. Antić učio!. Nisam niti molila za potpuno ozdravljenje. Njezin je sin bio u Libiji, pa sam željela da je bar sin zatekne živu. Kasnije sam molila da joj se zdravlje toliko popravi da se bar sama može poslužiti i da se digne iz kreveta.

Bogu hvala, sestra je nakon nekoliko mjeseci ležanja prohodala (uz pomoć štapa) i potpuno sama sobom gospodari.

S. Silvestra

IZ KNJIGE UTISAKA

Gospodin nam je u ovim teškim vremenima poslao dva sveca, da nas tječe i jačaju da izdržimo do kraja u Njegovoj službi: Kardinala Stepinca i o. Antu Antića.

O. Antić je posjedovao nepatvoren svetost. U savršenoj mjeri se odlikovao jednostavnosću, ponižnošću, ljubavlju prema Bogu i bližnjemu. Pravi odraz idealu Franje Asiškoga. U blizini oca Ante se osjećala prisutnost Božja, prisutnost Kristove jednostavnosti, ponižnosti i dobrote. Na zrakama ljubavi i dobrote, koje su ižarivale iz osobe o. Ante, svi smo se grijali.

O. Ante Katalinić, D. I.

Oče, hvala još jednom za optimizam kojim ste me ispratili u svećenički život i na prve brazde apostolata. Trebam i nadalje Vašu pomoć za sebe i duše, da bi se ostvarila uistina do kraja Vaša želja izrečena u telegramu za moju Mladu Misu: »Prošao kao drugi Krist čineći dobro!«

Ljudevit

Preselio se Gospodinu savršen čovjek i svet svećenik. Kako je uzvišen takav život i još divnija smrt pravednika. Bio je sol zemljii i svjetlo u tami.

Gospodine, daj mi svoju milost da slijedim divan primjer našega svetog Oca Ante i da postanem kao on svet svećenik na slavu Božju i spaš neumrlih duša.

M. P. bogoslov

Dragi Oče!

Opet sam tu. Želim životom i rjećima posvjedočiti Tvoju istinsku svetost. Vjerujem u Tvoj moći zavor kod Boga. Zagovaraj nas i pomoli u sadašnjem času. Puni sino potreba, briga i gotovo nerješivih problema... A Ti, dobri Oče, znaš za čim moja duša najviše čezne. Molil Oca Nebeskog da primi Žrtvu koju mu nudam da se sve sretno svrši na njegovu slavu i dobro duša. Hvala! Ponižno molim oprostiti mi danas sve! Fiat! Želim dovršiti...

A. K.

»Život mu je bio Krist, a smrt dobitak!«

Umro je sveto, kako je i živio. Svojim životom je uvijek svjedočio ono, što je svojoj duhovnoj djeci govorio. Zagreb i čitava Hrvatska izgubila je u njemu mnogo... a i dobila mnogo.

Marija Beata Milašin
vrh. glav. ss. »Notre Dame«

Neka mu Presveta Djevica u vječnosti plati, što me je naučio moliti sv. Krunicu u svim patnjama i mojim nevoljama.

Zahvalna kćerka M. B.

Dragi Oče, neka nas i nadalje prati tvoj »posebni« sveti blagoslov. U susretu sa tvojom svetom smrću, susrela sam se sa svom svojom bijedom. Ti si svoje poslanje u potpunosti ispunio, ali nama ostaje predraga uspomena i siguran zagovor i obilna pomoć iz neba. Posebno te molim za pomoć O., za sv. Misije koje počinju na dan pogreba, za svu tvoju djecu. Hvala Bogu i nebeskoj Majci za sve susrete i blagoslov.

D. K.

IZ VICEPOSTULATURE

FRA ANTINI PRIJATELJI

Mjesečni sastanci:

- 13. travnja
- 11. svibnja
- 8. lipnja

Molimo i druge fra Antine prijatelje bilo u Zagrebu bilo izvan Zagreba da se javi Vicepostulaturi i da se međusobno povežu. Mogu i sami održati katkada sastanak i obnoviti uspomene i sjećanja na već poodavno proživljene časove. Na takvim sastancima moglo bi se pročitati neko pismo Oca Antića ili jedno poglavje iz životopisa ili nešto iz Glasila Vicepostulature. Sastanak treba početi i završiti molitvom.

Zaveden je postupak da se o. fra Ante Antić proglaši blaženim i svetim, imenovan Vicepostulator i u Zagrebu otvorena Vicepostulatura. Molimo sve one koji su o. fra Antu poznavali da nam pošalju sve što god imaju kao uspomenu na fra Antu: pisma, fotografije, bilješke, sličice itd. Isto tako molimo sve da nam pošalju svoja sjećanja, uspomene, razgovore s dobrim fra Antonom.

SVOJIM DOPRINOSOM POMOGLI SU IZDAVANJE GLASILA VICEPOSTULATURE

Franjevački samostan — Ilok, Franjevački samostan — Čakovec, Darko Portada — Zagreb, Silvija Strojin — Zagreb, Vera Kulundžić — Zagreb, Mila Antoš — Zagreb, Marija Marković — Zagreb, Kranjec Biserka — Zagreb, Zrimić Marija — Strizivojna, Marija Šošć — Donja Brela, N. N. — Zagreb, Stud. N. (za sretno položen ispit) — Zagreb, Ćepulić D. — Zagreb, Marijana N. — Zagreb, Katica Jukić — Split, Marija Baturić — Pučišće, Magdalena K. — Zagreb, Marija i Fina Stipetić — Split, Obitelj Treurzić — Zagreb, Časne Sestre — Porat, Josipa Zivičnjak — Zagreb, Gabrijela Feil — Zagreb, Treći Red kod M. B. L. — Zagreb, Jelka Crnjanin — Zagreb, Elvira Živković — Zagreb, Jakić s. Anima — Kaštel Stari, Balic Ivana — Doboj, Jelica Baljak — Zagreb, Dragica Ružić — Zlatar, Ivan Zvonimir Čičak — Zagreb, Marija Čičak — Zagreb, B. Horvat — Zrenjanin, Veronika Primorac — Zagreb, Desanka Barić — Zadar, Stana Dugandžić (u zahvalu za prim. milost) — Zagreb, Krešo Veselić — Zagreb.

Zupnik N. N. na čast Presv. Trojstva za beatifikaciju Oca Antića 5 int.

Točna adresa Vicepostulature:

Vicepostulatura
Vrbanićeva 35
41000 — Zagreb

Na ovu adresu treba slati sve što god je u vezi s našim Ocem Antićem: uspomene, bilješke, fotografije, milosti, milodari, pretplate...

15. prosinca 1970.

*Nakon 6 godina počivanja na Mirogoju »Dobri Otac Antić«
vraća se svojoj Gospi Lurdskoj.*

*U bratskom zagrljaju: »Dobro nam se povratio, dragi Oče
Magistre!«*

DOBRI OTAC ANTIĆ

Životopis napisao isusovac Ante Katalinić
Str. 150, cijena 5 Din

Zahvalni smo Božjoj Providnosti što je nama Hrvatima u ovim poslijekoncijskim godinama dala oca Antića, velikog realizatora žarke ljubavi prema Bogu i žarke ljubavi prema ljudima. Zar su te ljubavi, koje je nosio u sebi, bile dvije ljubavi? Ne! To je bila samo jedna ljubav. Pitajte se: kako to? Čitajte životopis pa ćete razumjeti!

KRATKI ŽIVOTOPIS OCA FRA ANTE ANTIĆA

Napisao Dr Natko Faranetić
Str. 64, cijena 3 Din

Tko želi upoznati život i rad o. fra Ante Antića ...
Tko želi doživjeti što bliže i neposrednije fra Antu ...
Tko želi naći u fra Anti svoj uzor ... rado će uzeti u ruke ovaj kratki životopis i na dušak će ga pročitati.

U današnje vrijeme trke, buke, žurbe, nemira i nesigurnosti lik fra Ante izarija smirenost, spokojstvo, nadu, utjehu, sigurnost i radost.

Fra Ante je dijete sunca i vadrine, siromašni brat sv. Franje, ponizni naš suputnik i sudionik u našim nastojanjima i trkama, uvijek spremam pomoći, utješiti, podignuti i ohrabriti ...

U svijetu bez ljubavi fra Ante je bio glasnik vječne ljubavi, njezin najvjerniji tumač i nosilac.

Narudžbe prima:
Vicepostulatura
Vrbanićeva 35
Z a g r e b

Rasprava o Božjoj ljubavi
Napisao sv. Franjo Saleški

Knjiga je prevedena nastojanjem Oca Antića, pa je toplo preporučamo njegovim štovateljima. Može se dobiti kod Časnih Sustara

Mošćenička 3
Z a g r e b

DOBRI OTAC ANTIĆ

Glasilo Vicepostulature

Izdaje: Franjevački Samostan
Vrbanićeva 35, Zagreb

Odgovorni urednik:
Fra Roko — Ivan Tomić
Vrbanićeva 35, Zagreb

Tehnički urednik:
Vladimir Rozjan

Lektura:
s. Mariangela Žigrić

Korektura:
s. Nives Kuhar

Godišnja pretplata 10 d
Pojedini broj 2 d
Izlazi povremeno

Časopis izlazi dozvolom crkvenih
i redovničkih vlasti.

Svakog prvog četvrtka u mjesecu
služi se sveta Misa za sve prijatelje,
dobročinitelje i suradnike Vicepostulature.

Za sve što se u ovom Glasilu navodi ili nazivlje »čudo«, »svetost«, »svetac« i slično to, u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud sv. Crkva.

Tisk: »Zrinski«, Čakovec, Globetka bb.